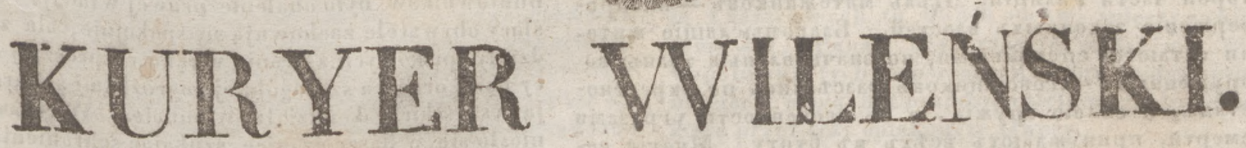
ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 18.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 5-го Марта — 1846 — Wilno WTOREK, 5-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28 Февраля.

ВЫСОЧАЙШІЙ УКАЗЪ.

Господину Военному Министру.

Въ вольномъ городѣ Краковѣ и въ нѣкоторыхъ пунктахъ Австрійской Галиціи возникли важные безпорядки, имѣющіе цѣлію ниспровержевіе законной власти.

Въ преграждевіе, дабы духъ сей, толико вредный благосостоянію народовъ, не сообщился и сосѣднимъ областямъ, Мы Повелѣли Намѣстнику Нашему въ Царствѣ Польскомъ и Главнокомандующему Дѣйствующею Арміею, поставить войска оной въ готовность подавить всякое покушеніе къ распространенію сего зла, и на сей конецъ усилить Армію старослужащими нижними чинами армейской пѣхоты, находящимися въ безсрочномъ и годовомъ отпускахъ, въ губерніяхъ, приписанныхъ къ Корпусамъ.

Въ слѣдствіе сего Повелѣваемъ вамъ:

1) Находящихся въ Губерніяхъ: Виленской, Ковенской, Гродненской, Волынской, Подольской, Кіевской и въ Царствѣ Польскомъ, въ безсрочномъ и годовомъ отпускахъ нижнихъ чиновъ армейской пѣхоты призвать на дѣйствительную службу безъ малѣйшей потери времени, начавъ сборъ ихъ тотчасъ по полученіи въ уѣздахъ сего Нашего Указа.

2) Призываемыхъ нынѣ на службу нижнихъ чиновъ Градскія и Земскія Полиціи имѣютъ выслать въ губернскіе города своихъ губерній, къ Командирамъ Внутреннихъ Гарнизонныхъ Баталіоновъ, на правилахъ, предписанныхъ въ 1518 статьѣ 1 й части 2 й книги Свода Военныхъ Постановленій, строго наблюдая, дабы никто изъ отпускныхъ не уклонился отъ сбора безъ уважительныхъ законныхъ и дознанныхъ причинъ.

3) Объ успѣхѣ сбора въ губернскіе города нижнихъ чиновъ, Командиры Гарнизонныхъ Баталіоновъ обязаны доставлять отъ себя еженедѣльно, какъ Инспекторскому Департаменту, такъ и Главному Штабу Дѣйствующей Арміи, перечневыя вѣдомости; а о тѣхъ нижнихъ чинахъ, которые по какому либо случаю къ сбору не явятся, представить именные списки, съ объясненіемъ причинъ неявки.

4) Для принятія собранныхъ такимъ образомъ въ губернскіе города нижнихъ чиновъ и препровожденія ихъ къ войскамъ по назначенію Главнокомандующаго, командировать изъ ближайшихъ полковъ Дѣйствующей Арміи Штабъ и Оберъ-Офицеровъ въ по-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 28 go Lutego.

NAJWYŻSZY UKAZ

Panu Ministrowi Wojny.

W wolnem mieście Krakowie i w niektórych punktach Austryackiéj Galicyi, wynikły ważne zaburzenia, mające na celu obalenie prawéj władzy.

Zapobiegając, aby ten duch, tak zgubny dla pomyślności narodów, nie udzielił się i sąsiednim obwodom, Rozkazaliśmy Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskiém i Głównodowodzącemu Czynną Armią, postawić wojska tejże w gotowości do poskromienia wszelkich pokuszeń ku rozszerzeniu tego złego, i na ten koniec pomnożyć Armią starymi żołnierzami i podoficerami piechoty armijskiéj, znajdującymi się na nieokreślonym i na rocznym urlopie, w guberniach, przypisanych do Korpusów.

W skutek tego Rozkazujemy wam:

1) Znajdujących się w guberniach: Wileńskiéj, Kowieńskiéj, Grodzieńskiéj, Wołyńskiéj, Podolskiéj, Kijowskiéj i w Królestwie Polskiém na nieokreślonym i rocznym urlopie żołnierzy i podoficerów piechoty armijskiéj, powołać do czynnéj służby bez najmniejszéj straty czasu, zaczynając zbór ich natychmiast po otrzymaniu w powiatach tego Naszego Ukazu.

2) Powołanych obecnie do służby żołnierzy i podoficerów, Miejskie i Ziemskie Policye wysyłać mają do miast gubernialnych swoich gubernii, do Komendantów Wewnętrznych Garnizonowych Batalionów, na osnowie prawideł przepisanych w 1518 art. 1-éj części 2-éj xięgi Zbioru Postanowień Wojennych; przestrzegając ściśle, aby żaden z urlopowanych nie uchylał się od zboru, bez ważnych prawnych i dowiedzionych przyczyn.

3) O postępie do miast guberńskich zboru żołnierzy i podoficerów, Komendanci Garnizonowych Batalionów, obowiązani są przesyłać od siebie co tydzień, tak do Inspektorskiego Departamentu, jako i do Głównego Sztabu Czynnéj Armii, ogólne wiadomości; o tych zaś żołnierzach i podoficerach, którzy z jakiegobądź powodu nie będą się stawili do zboru, przedstawić imienne listy, z wyrażeniem przyczyn niestawności.

4) Dla przyjęcia zebranych tym sposobem w gubernialnych miastach żołnierzy i podoficerów i przeprowadzenia ich do wojsk, podług wskazania Głównodowodzącego, komenderować z bliższych półków Czynnéj Armii Sztab i Ober-Oficerów, w potrzebnéj liczbie, którym Komen-

требномъ числѣ, которымъ Командиры Гарнизонныхъ Баталіоновъ передаютъ вмѣстѣ съ людьми и всѣ письменныя на нихъ свѣдѣнія.

5) Продовольствіе людей отъ уѣздныхъ городовъ до губернскихъ и оттоль до войскъ, снабженіе ихъ въ войскахъ надлежащимъ обмундированіемъ и вооруженіемъ, возлагаемъ на Департаменты: Провіантскій, Коммиссаріатскій и Артиллерійскій.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
21-го Февраля 1846 года.

—

Дерзкіе замыслы заграничныхъ злоумышленниковъ обнаружились овладѣніемъ вольнаго города Кракова, который былъ занятъ слабымъ Австрійскимъ гарнизономъ, и распространеніемъ мятежа въ нѣкоторой части Галиціи. Цѣль мятежниковъ — ниспроверженіе законныхъ властей. Благомыслящіе жители остаются спокойными, но значительныя толпы вооруженныхъ заговорщиковъ разсѣялись по окрестностямъ, и силою оружія, а въ особенности угрозами смерти, принуждаютъ всѣхъ къ бунту. Многія семейства перешли въ наши предѣлы и просятъ защиты и пріюта.

При первомъ полученіи извѣстія объ этихъ происшествіяхъ, Главнокомандующій Дѣйствующею Арміею и Намѣстникъ Царства Польскаго, принялъ немедленно по военной и полицейской частямъ надлежащія мѣры къ огражденію Царства и предѣловъ нашихъ отъ злонамѣренныхъ покушеній и вліянія мятежниковъ, а въ случаѣ надобности — и къ подавленію самаго мятежа. Въ слѣдствіе сего составленъ отрядъ войскъ: изъ 10 ти баталіоновъ, 4 хъ эскадроновъ, 13-ти сотенъ и 20-ти орудій, ввѣренный Начальнику 8-й Пѣхотной Дивизіи, Генералъ-Лейтенанту *Панютину*. Отрядъ этотъ 18 го Февраля выступилъ изъ г. Радома, съ приказаніемъ занять Краковъ и его округъ и выгнать оттуда мятежниковъ.

—

Копія со всеподданнѣйшаго рапорта Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею, Намѣстника Царства Польскаго, Генералъ Фельдмаршала Князя Варшавскаго Графа Паскевича-Эриванскаго, отъ 20-го Февраля 1846 года, N. 798.

„Сейчасъ получено донесеніе отъ Генералъ-Лейтенанта *Панютина*, что вчера въ ночь, съ 18 го на 19-е Февраля, бунтовщики, узнавъ о приходѣ нашихъ войскъ въ Михаловице, оставили Краковъ, а наши войска заняли оный въ 3 часа по полудни. Первые вступили 100 козаковъ, при восклицаніяхъ жителей: „да здравствуетъ Императоръ Россійскій." Потомъ вошли — одинъ баталіонъ съ 4-мя Донскими орудіями, Горцы и Черкесы.

„Вооруженная толпа бунтовщиковъ, вышедшая въ ночь, состоящая, по слухамъ, изъ 500 конныхъ и 1,000 пѣшихъ, бросилась, по показаніямъ однихъ, въ наши границы чрезъ таможню Шицѣ, а по другимъ словамъ, на Кржешовице къ Прусской границѣ. Для отысканія преслѣдованія и истребленія ихъ, отправленъ Адъютантъ Государя Наслѣдника Цесаревича, Полковникъ Князь *Барятинскій*, съ 300 казаковъ Сборно-Учебнаго Полка, который тогда былъ еще отъ Кракова въ 12 ти верстахъ. На дорогѣ, въ Олькушѣ, присоединится къ нему еще 120 человѣкъ Казачьяго N. 15-го Полка.

„Въ Краковѣ теперь три баталіона нашихъ, при 12-ти орудіяхъ, и 500 человѣкъ иррегулярной кавалеріи. Прочимъ войскамъ, слѣдующимъ на Краковъ, посылаю предписаніе остановиться тамъ, гдѣ какая часть изъ нихъ находится.

„Жители складываютъ оружіе на площади.

„Австрійцы, по занятіи Кракова нашими, стали починять мостъ на Вислѣ, и готовились вчера же вступить въ Краковъ. Прусскія войска, по вчерашній день, еще не переходили Краковской границы, а посланный къ нимъ офицеръ не возвращался.

„Прежде чѣмъ войска наши успѣли вступить въ городъ, прибыла къ Генералъ-Лейтенанту *Панютину* депутація отъ Комитета Безопасности, т. е. Временнаго Правленія, съ объясненіемъ, что въ городѣ спокойствіе возстановлено, и что городъ и Округъ Краковскій ожидаютъ распоряженій покро-

danci Garnizonowych Batalionów oddadzą razem z ludźmi i wszelkie piśmienne o nich świadectwa.

5) Utrzymanie ludzi w przechodzie z miast powiatowych do guberskich i ztamtąd do wojsk, jako też opatrzenie ich w wojskach należytém umundurowaniem i bronią, Polecamy Departamentom: Prowiantskiemu, Kommissoryackiemu i Artylleryjskiemu.

Na oryginale własną JEGO CESARSKIEJ Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

St. Petersburg,
21-go Lutego 1846 roku.

—

Zuchwałe zamiary zagranicznych burzycieli objawiły się w skutku opanowaniem wolnego miasta Krakowa, gdzie się znajdowała słaba Austryacka załoga, tudzież rozszerzeniem buntu w pewnéj części Galicyi. Zamiarem buntowników było obalenie prawéj władzy. Dobrze myślący obywatele zachowują się spokojnie, ale znaczne oddziały spiskowych z bronią w ręku rozproszyły się w okolicy i siłą oręża a szczególniéj pogróżkami śmierci, zmuszają wszystkich do udziału w buncie. Wiele rodzin przeniosło się w nasze granice, szukając schronienia i obrony.

Na piérwszy odgłos o tych wypadkach, Głównodowodzący Czynną Armią i Namiestnik Królestwa Polskiego przedsięwziął niezwłócznie, pod względem wojennym i policyjnym, stosowne środki, dla zabezpieczenia Królestwa i granic naszych od zgubnych pokuszeń i wpływu buntowników, a w razie potrzeby i dla stłumienia samego buntu. W skutek tego utworzony został oddział wojska: z 10 batalionów, 4 szwadronów, 13 secin i 20 dział, i powierzony Naczelnikowi 8-éj Dywizyi Piechoty, Jenerał-Porucznikowi *Panutinowi*. Oddział ten 18 Lutego, wyruszył z miasta Radomia z rozkazem zajęcia Krakowa i jego okręgu, i wygnania ztamtąd buntowników.

—

Kopia najpoddanniejszego raportu Głównodowodzącego Czynną Armią, Namiestnika Królestwa Polskiego, Jenerał Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Hrabi Paskiewicza-Erywańskiego, pod dniem 20 Lutego 1846 roku, N. 798.

„W téj chwili odebrano doniesienie od Jenerał-Porucznika *Panutina*, że wczoraj w nocy, z 18 na 19 Lutego buntownicy, dowiedziawszy się o przybyciu naszych wojsk do Michałowic, wyszli z Krakowa, a nasze wojska zajęły to miasto o godz. 3-éj po południu. Naprzód weszło 100 Kozaków wśród okrzyków mieszkańców: „Niech żyje Cesarz Rossyjski", następnie wszedł jeden batalion ze 4 Dońskiemi działami, Gorale i Czerkiesy.

„Uzbrojona zgraja powstańców, która wyszła w nocy, i liczy jak słychać 500 konnych i 1,000 pieszych, rzuciła się podług powieści jednych w nasze granice przez komorę Szyce, podług innych na Krzeszowice, ku granicy Prusskiéj. Dla wyszukania, ścigania i zniszczenia ich, posłany został Adjutant JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA NASTĘPCY CESARZEWICZA, Półkownik Xiążę *Bariatyński*, z 300 Kozaków Zborno-Uczebnego Półku, który wtenczas jeszcze nie dochodził do Krakowa o wiorst 12. Po drodze, w Olkuszu, połączy się z nim jeszcze 120 ludzi Kozackiego N. 15 półku.

„W Krakowie jest teraz trzy bataliony nasze z 12 działami i 500 koni nieregularnéj jazdy; dalszym wojskom, ciągnącym na Kraków, posyłam rozkaz zatrzymania się tam, gdzie która część ich się znajduje.

„Mieszkańcy składają broń na placu miejskim.

„Austryacy, po zajęciu przez naszych Krakowa, zaczęli naprawiać most na Wiśle i gotowali się też wczoraj jeszcze wejść do Krakowa. Wojska Prusskie, po dzień wczorajszy, nie przeszły jeszcze granicy Krakowskiéj, a posłany do nich oficer nie wrócił.

„Wprzód nim wojska nasze zdołały wejść do miasta, przybyła do Jenerał Porucznika *Panutina* Deputacya od Komitetu Bezpieczeństwa, to jest od tymczasowego Rządu, z doniesieniem, że spokojność w mieście przywrócona, i że miasto i okręg Krakowski oczekują rozporządzeń Opiekujących się niém Mocarstw. Jenerał *Panutin* oświad-

вительствующихъ оный Державъ. Генералъ *Панютинъ* объявилъ имъ, что въ управленіе областію должны вступить тѣ лица, которыя до происшедшихъ безпорядковъ составляли законное Правительство, и изъ коихъ нѣкоторыя находятся въ Краковѣ."

Отношеніе Временнаго Комитета Безопасности въ городѣ Краковѣ къ Генералъ Лейтенанту Панютину.

Его Превосходительству, Генералу *Панютину*, начальствующему Корпусомъ войскъ Его Величества Императора Всероссійскаго, Царя Польскаго на границѣ вольнаго города Кракова, Кавалеру орденовъ, и проч.

Такъ какъ отрядъ мятежниковъ, занимавшихъ Краковъ въ теченіе десяти дней, выступилъ сегодня ночью и предоставилъ городъ самому себѣ; то Временный Комитетъ Безопасности, составившійся въ духѣ и намѣреніяхъ, явствующихъ изъ прилагаемыхъ при семъ двухъ прокламацій, поспѣшаетъ увѣдомить о семъ Его Превосходительство, дабы этимъ дать ему возможность выполнить тѣ распоряженія, которыя въ настоящихъ обстоятельствахъ могутъ быть предположены на счетъ города Кракова тремя покровительствующими Дворами.

При семъ Комитетъ считаетъ священною обязанностію представить на милостивое вниманіе Его Превосходительства несчастное положеніе города и его жителей, въ полной надеждѣ, что при извѣстномъ благородномъ характерѣ и образѣ мыслей, Его Превосходительство не преминетъ выказать въ настоящемъ видѣ событія послѣднихъ десяти дней, въ особенности же все то, что можетъ послужить къ различенію небольшаго числа виновныхъ или впавшихъ въ заблужденіе отъ большаго числа безвинныхъ и повиновавшихся одной только силѣ. Комитетъ, ожидая дальнѣйшихъ въ этомъ отношеніи приказаній Его Превосходительства, считаетъ долгомъ присовокупить, что вмѣстѣ съ симъ сдѣланы такого же содержанія отзывы къ Ихъ Превосходительствамъ, начальствующимъ войсками Императорско-Австрійскими и Королевско-Прусскими.

Краковъ, 3 го Марта 1846 года.
Подписали: *Іосифъ Графъ Водзицкій.*
Члены Комитета:
А. З. Гельцель:
Леонъ Боxенекъ.
Секретарь. *Г. Мецишевскій.*

—

ПРОКЛАМАЦІЯ

къ обывателямъ Вольнаго Города Кракова и его Округа.

Прокламаціею нашею отъ 12 го прошлаго мѣсяца мы увѣдомили васъ, что для наблюденія за общественнымъ порядкомъ и безопасностію, а равно для представительства за васъ предъ властію, которая готовилась занять городъ, мы соединились въ особый Комитетъ.

Но власть чрезвычайная, водворившаяся почти въ то же самое время въ этомъ городѣ, будучи поддержана силою, не дозволила намъ привести намѣренія наши въ исполненіе.

Сегодня, когда эта сила и власть, чуждыя намъ, оставили мирный нашъ городъ, сохраненіе общественнаго порядка и безопасности налагаетъ на насъ обязанность снова принять временную власть, и въ этомъ качествѣ имѣть попеченіе о всемъ, что относится до вашего блага.

Бывъ уже разъ удостоены вашимъ довѣріемъ, мы охотно принимаемъ эту обязанность, и при исполненіи оной надѣемся на повиновеніе и помощь всѣхъ мирныхъ и усердныхъ обывателей вольнаго города Кракова.

Въ слѣдствіе сего, временный Комитетъ Общественной Безопасности предлагаетъ:

Во первыхъ, обывателямъ вольнаго города Кракова, состоящимъ въ національной гвардіи, исполнять службу усердно на своихъ мѣстахъ, впредь до дальнѣйшихъ въ этомъ отношеніи распоряженій трехъ покровительствующихъ Дворовъ.

Во-вторыхъ, всѣмъ вооружившимся для другой какой-либо цѣли, немедленно положить оружіе и разойтись.

czył im, że rząd okręgu powinny objąć te same osoby, które, przed wybuchnieniem rozruchu, składały prawą Władzę i z których niektóre znajdują się w Krakowie."

Odezwa Tymczasowego Komitetu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie, do Jenerał-Porucznika Paniutina.

Do JW. Jenerała *Paniutina*, Dowodzącego Korpusem wojsk N. Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, na granicy wolnego miasta Krakowa, Kawalera Orderów, i t. d.

„Ponieważ oddział buntowników, którzy zajmowali Kraków przez dni dziesięć, wyszedł dzisiaj w nocy i zostawił miasto samemu sobie, Czasowy Komitet Bezpieczeństwa, utworzony w duchu i zamiarach jakie się wyświecają z załączonych tu dwóch odezw, śpieszy zawiadomić o tém JW. Pana, aby przez to podać mu sposobność wypełnienia tych rozporządzeń, które w obecnych okolicznościach mogą być przedsięwzięte względem miasta Krakowa przez trzy opiekuńcze Dwory.

Przy téj okoliczności Komitet poczytuje za święty obowiązek przedstawić na łaskawą uwagę JW. Pana opłakany stan miasta i jego obywateli, w zupełnej nadziei, że JW. Pan przy znanym swym szlachetnym charakterze i sposobie myślenia, raczysz wystawić w rzeczywistém świetle wypadki ostatnich dni dziesięciu, a szczególniéj to wszystko co może przyczynić się do odróżnienia małéj ilości występnych lub uwiedzionych, od wielkiéj liczby niewinnych, którzy ulegli samej tylko przemocy. Komitet oczekując dalszych w tym względzie rozkazów JW. Pana, uważa za powinność dodać, że obok tego uczynił podobnejże treści odezwy do dowódzców wojsk Cesarsko-Austryackich i Królewsko Prusskich.

Kraków, 3 Marca 1846 roku.
Podpisali: Józef Hrabia *Wodzicki.*
Członkowie Komitetu:
A. Z. *Helcel.*
Leon *Bochenek.*
Sekretarz, H. *Meciszewski.*

—

PROKLAMACYA

do obywateli wolnego miasta Krakowa i jego okręgu.

Proklamacyą naszą z dnia 12 zeszłego miesiąca zawiadomiliśmy was, że dla czuwania nad publicznym porządkiem i bezpieczeństwem, tudzież dla wstawienia się za wami u Władzy, która gotowała się do zajęcia miasta, połączyliśmy się w szczególny Komitet.

Ale władza nadzwyczajna, która się prawie jednoczasowie zjawiła w tém mieście, popierana przemagającą siłą, nie dozwoliła nam przywieść naszych zamiarów do skutku.

Dziś, gdy ta siła i władza nam obca, opuściła nasze spokojne miasto, zachowanie publicznego porządku i bezpieczeństwa, wkłada na nas obowiązek przyjęcia na nowo, tymczasowéj władzy, i w tym charakterze, opiekowania się tém wszystkiém, co się waszego dobra dotyczy.

Raz już zaszczyceni waszą ufnością, chętnie przyjmujemy ten obowiązek, i przy jego wypełnieniu, polegamy na posłuszeństwie i spółdziałaniu wszystkich spokojnych i gorliwych obywateli wolnego miasta Krakowa.

W skutek tego, tymczasowy Komitet Bezpieczeństwa Publicznego zaleca:

1) Wszystkim obywatelom wolnego m. Krakowa, należącym do gwardyi narodowéj, pełnić służbę z gorliwością na swoich stanowiskach, do dalszych w téj mierze rozporządzeń trzech Opiekuńczych Dworów.

2) Wszystkim, którzy się uzbroili w innym jakimkolwiek celu, niezwłócznie broń złożyć i rozejść się.

(1)

Обыватели, составляющіе національную гвардію, уполномочены понуждать къ исполненію вышепрописанныхъ распоряженій. Краковъ, 3 го Марта 1846 года.

Іосифъ Водзицкій, *Петръ Мошинскій*, *Іосифъ Коссовскій*, *Леонъ Бохенекъ*, *Антонъ Гельцель*.

Секретарь, *Гиларій Мецишевскій*.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 1 *Марта*.

Король отозвалъ изъ Парижа своего чрезвычайнаго посланника и полномочнаго министра графа фонъ Арнима, и въ этомъ же званіи перемѣстилъ его въ Вѣну. Преемникомъ графа Арнима въ Парижѣ будетъ теперешній посланникъ и полномочный министръ въ Бельгіи, тайный совѣтникъ баронъ фонъ Арнимъ.

— Въ Силезскомъ журналѣ пишутъ, что прусскія войска, а именно рота егерей, вступила уже въ округъ вольнаго города Кракова.

Франція.

Парижъ, 22 *Февраля*.

Въ отдѣленіяхъ палаты депутатовъ разсматривали новый торговый договоръ, заключенный съ Бельгіею, и члены объявили себя въ его пользу, требуя только незначительныхъ перемѣнъ въономъ.

— Не подлежитъ уже никакому сомнѣнію, что англійская Королева намѣревается въ настоящемъ году прибыть во Францію, и даже въ Парижъ, гдѣ приготовляютъ для нея комнаты въ тюльерійскомъ дворцѣ и Нельи; въ каждомъ изъ сихъ помѣщеній опочивальни будутъ отдѣланы чрезвычайно великолѣпно. Говорятъ, что въ исходѣ Мая мѣсяца, герцогъ и герцогиня Немурскіе отправятся въ Лондонъ, и будутъ сопутствовать англійской Королевѣ во Францію и въ Парижъ. Въ городской ратушѣ дѣлаютъ приготовленія для банкета и бала, которые будутъ даны по поводу посѣщенія Королевы.

— Въ журналѣ *Akhbar* отъ 10-го Февраля, напечатаны слѣдующія извѣстія относительно одержанной надъ Бенъ-Салемомъ побѣды: „Полковникъ Бланжини на пути изъ Уледъ-Корсо въ Деллису, 2-го Февраля, узналъ, что Бенъ-Салемъ находился надъ Иссерою, съ отрядомъ конницы; вслѣдствіе сего онъ ускорилъ свой походъ въ Деллису, и оттуда немедленно двинулся по направленію къ Иссеру. 5-го числа, въ 9 часовъ утра, онъ встрѣтилъ отрядъ непріятельской конницы, напалъ на оный и обратилъ въ бѣгство, отнявъ скотъ и недавно захваченныхъ плѣнниковъ. За симъ отрядъ полковника Бланжини соединился съ войсками, находившимися подъ командою генерала Жантиля, на покатостяхъ горъ Бени-Айша. Здѣсь генералъ Жантиль узналъ, что Бенъ-Салемъ стоялъ лагеремъ, надъ рѣкою Уэдъ-Меджа, въ окрестностяхъ, называемыхъ Шерапъ-эль-Тебуль. Вслѣдствіе сего извѣстія, въ ночи, съ 6-го на 7-е число, войска наши выступили въ походъ, чтобы внезапно напасть на непріятельскій лагерь: До разсвѣта войска эти достигли уже лагеря; часовые спали, и почти всѣ находились въ глубокомъ снѣ, только нѣкоторые изъ Арабовъ начинали утреннюю молитву; нападеніе наше было внезапное и сильное. Проснувшіеся Арабы, полуодѣтые, спасались только бѣгствомъ, оставивъ на мѣстѣ лошадей, оружіе и всю добычу, пріобрѣтенную ими въ предшествовавшихъ дняхъ. Французы захватили 2,500 штукъ рогатаго скота, 600 штукъ оружія, множество съѣстныхъ припасовъ, аммуницію и нѣсколько знаменъ. Французы не лишились ни одного человѣка, тогда какъ непріятель оставилъ на мѣстѣ 100 чел. убитыми, а въ томъ числѣ 2-хъ начальниковъ.

— Письма изъ Альжира отъ 15-го числа сообщаютъ нѣсколько любопытныхъ извѣстій. Двѣнадцати начальниковъ Міліанскаго полуокруга, обвиненныхъ въ измѣнѣ и сношеніяхъ съ Абд-эль-Кадеромъ, привезли подъ сильнымъ конвоемъ въ Альжиръ. Найденныя у нихъ письма подтвердили подозрѣніе и обнаружили, что они вели постоянную переписку съ Абд-эль-Кадеромъ и его приверженцами. Сверхъ сего, Абд-эль-Кадеръ, какъ мы узнали, выписываетъ

Obywatele należący do gwardyi narodowéj, upoważnieni są do zmuszania ku wypełnieniu powyższych rozporządzeń. Krakow, 3 Marca 1846.

Józef *Wodzicki*, Piotr *Moszyński*, Józef *Kossowski*, Leon *Bochenek*, Antoni *Hel el*,

Sekretarz, Hilary *Meciszewski*.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 1 *marca*.

J. K. Mość raczył odwołać z Paryża swego Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego, Hrabiego von Arnim, i przenieść go w tymże stopniu do Wiednia. Następcą Hr. von Arnim w Paryżu, będzie dotychczasowy nadzwyczajny Poseł i Minister pełnomocny przy dworze Belgijskim, Tajny Radzca, Baron von Arnim.

— Według doniesień w Gazecie Szląskiéj umieszczonych, wojska Prusskie, a mianowicie kompanija strzelców, weszła w okręg wolnego miasta Krakowa.

Francya.

Paryż, 22 *lutego*.

Biura Izby Deputowanych roztrząsały nowy traktat handlowy z Belgią zawarty, i oświadczyły się na jego korzyść, żądając tylko niektórych małoznaczących odmian.

— Nie zachodzi więcéj wątpliwość, że Królowa Angielska ma zamiar przybyć w tym roku do Francyi, a nawet do Paryża. Przygotowują dla niéj pokoje w Tuileries i w Neuilly: w każdéj z tych rezydencyj będzie urządzony nader wspaniale oddzielny pokój sypialny. Mówią, że w końcu Maja Xięstwo Nemours udadzą się do Londynu, i będą towarzyszyć Królowéj Angielskiéj do Francyi i Paryża. W ratuszu miejskim czynią wielkie przygotowania do uczty i balu, które dane będą z powodu odwiedzin Dostojnéj Monarchini.

— Dziennik *Akhbar*, z d. 10 lutego, zawiera następujące szczegóły o korzyściach odniesionych na Ben-Salemie, „Półkownik Blangini udając się z Uled Corso do Dellys, d. 2 lutego, dowiedział się w drodze, że Ben-Salem znajdował się nad Isserą na czele 400 jazdy; przyśpieszył przeto swój pochod do Dellys, i ztamtąd bezzwłocznie wyruszył w kierunku ku Isser. Dnia 5-go około godziny 9-éj rano, spotkał oddział jazdy nieprzyjacielskiéj, na którą uderzywszy natychmiast, zmusił ją do ucieczki, zabrawszy jéj bydło i jeńców, których świeżo uprowadziła. Poczém kolumna Półkownika Blangini połączyła się z wojskiem Jenerała Gentil, na spadzistościach gór Beni-Aisza. Tu Jenerał Gentil dowiedział się, że Ben-Salem obozował w pobliżu nad rzeką Ued-Medża, w okolicy nazwanéj Szerap-el-Tebul. W skutek téj wiadomości, w nocy z d. 6 na 7, wojska nasze udały się w pochod, aby znienacka napaść na oboz nieprzyjacielski. Jakoż przed świtem znajdowały się tuż przy obozie. Straże spały, wszystko było w głębokim spoczynku; kilku tylko Arabów rozpoczynało modlitwy poranne. Natarcie nasze było nagłe i gwałtowne. Przebudzeni w popłochu Arabowie, na pół tylko ubrani, ratowali się ucieczką, pozostawiwszy konie, broń i wszystkie łupy zdobyte w dniach poprzednich. Zabraliśmy 2,500 sztuk bydła 600 sztuk broni, wiele żywności, ammunicyą i kilka chorągwi. My z naszéj strony, nie mieliśmy ani jednego ranionego, podczas gdy nieprzyjaciel pozostawił około 100 trupów, między któremi 2-ch naczelników."

— Listy z Algieru pod d. 15 donoszą kilka interessujących szczegółów Dwunastu naczelników podokręgu Miliany, oskarżonych o zdradę i o porozumiewanie się z Abd-el Kaderem, przywiezionych zostało pod mocną eskortą do Algieru. Listy znalezione przy nich, potwierdziły podejrzenie i okazały, że prowadzili nieprzerwaną korrespondencyą z Abd-el Kaderem i jego stronnikami. Prócz tego, Abd el-Kader, jak się dowiadujemy, jest prenumeratorem wychodzącego w Algierze francuzkiego dziennika *Akhbar*,

издаваемый въ Альжирѣ французскій журналъ „*Akhbar*„, и такимъ образомъ узнаетъ обо всѣхъ распоряженіяхъ французской власти, равно какъ о движеніяхъ французскихъ войскъ, и иногда даже о намѣреніяхъ французскихъ генераловъ.

— Всѣ войска въ Константинѣ и Селифѣ приведены въ движеніе. Гарнизоны въ Батнѣ и Барджъ-Меджанѣ усилены, и предприняты всѣ мѣры для воспрепятствованія вторженію Абд эль-Кадера въ Константинскую провинцію.

— Отъѣздъ принцевъ въ Альжирію, имѣетъ послѣдовать въ будущій Четвертокъ.

— Въ журналѣ *Revue des deux Mondes* полагаютъ, что генералъ Паредесъ, по измѣненіи правленія въ Мексикѣ, намѣренъ учредить монархическое правленіе, и отдать корону одному изъ европейскихъ принцевъ. Высшее духовенство и знатнѣйшіе поземельные владѣльцы поддерживаютъ этотъ планъ, который въ Европѣ конечно принятъ будетъ съ большимъ удовольствіемъ: ибо такимъ только способомъ Мексика можетъ быть освобождена отъ внутренняго безначалія и Сѣверо-Американскаго вліянія. Въ томъ же журналѣ пишутъ, что въ такомъ случаѣ, мексиканскій престолъ слѣдовало бы отдать которому-либо изъ испанскихъ принцевъ, близкому, по происхожденію, къ тамошнему народу, также и потому уваженію, что это не возбудило бы дипломатическихъ споровъ, а притомъ открыло бы возможность удалить одного изъ числа искателей руки Королевы Изабеллы.

23 Февраля.

На засѣданіи сегодняшняго числа, палата перовъ утвердила законъ объ образцахъ для фабричныхъ издѣлій, распространивъ преимущества сіи и на иностранцевъ.

— На сегодняшнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, г-нъ Гарнье Паже представилъ палатѣ прошеніе 7,000 парижскихъ работниковъ противъ закона о книжкахъ для работниковъ: Потомъ палата занималась дальнѣйшимъ разсмотрѣніемъ проекта закона о платѣ пошлины со скота пригоняемаго на убой.

— Въ *Constitutionnel* описываютъ плачевное положеніе Альжиріи, не касаясь однако ни въ чемъ личности маршала Бюжо; въ другихъ же оппозиціонныхъ журналахъ нападаютъ на него жестоко.

— Не подлежитъ уже ни малѣйшему сомнѣнію то, что Абд-эль Кадеръ находился лично въ лагерѣ, на который генералъ Жантиль напалъ внезапно, ночью, 7-го числа. Письма, найденныя въ числѣ добычи и разсказы Арабовъ, находившихся на мѣстѣ, уничтожаютъ въ этомъ отношеніи всякое сомнѣніе.

— По послѣднимъ извѣстіямъ отъ маршала Бюжо, отъ 15 с. м., онъ находился въ Халифатѣ Маги-эль-Дина, и приготовлялся къ дѣйствіямъ противъ поколенія Бени-Кальфурнъ, обитающаго въ горахъ на рѣкѣ Иссеръ. Маршалъ шелъ туда форсированными маршами, и 9 числа соединился съ генераломъ Жантилемъ, съ тѣмъ, чтобы общими силами напасть на Кабиловъ собравшихся, по стараніямъ Абд-эль-Кадера у племенъ Неслиуасъ и Бени Калфрунъ. Наступательное движеніе маршала произведено съ тѣмъ, чтобы отрѣзать непріятелю отступленіе чрезъ страны обитаемыя мирными нашими Арабами. Предписано также сформировать новую колонну, чтобы прикрыть сію равнину. Войска входящія въ составъ сей колонны, находятся въ Буфарыкѣ, подъ начальствомъ генерала Юсуфа. Подполковникъ *Maissiat* прикрываетъ съ двумя баталіонами всѣ входы въ равнину и дѣйствуетъ совокупно съ другими начальниками отряда, которые предувѣдомлены о движеніяхъ Эмира.

— Изъ Тулона, отъ 17 с. м. пишутъ, что разныя войска ожидаютъ тамъ транспортныхъ судовъ, для перевезенія ихъ въ Альжиръ. Многія изъ нихъ отправятся туда на паровомъ фрегатѣ. Генералъ Бараго д'Иллерсъ отплылъ въ Альжиръ, дабы принять команду отъ генерала Бедо, который назначенъ главнымъ начальникомъ Константины.

— Архіепископъ Эсскій принялъ въ королевскомъ дворцѣ, съ приличнымъ торжествомъ, кардинальскую шапку.

Англія

Лондонъ, 22 Февраля.

Принятіе торговой реформы Г. Пиля нижнею палатою, по мнѣнію журнала *Times*, столь несомнѣнно, что онъ почитаетъ это уже дѣломъ рѣшеннымъ, и

i tym sposobem zawiadomionym bywa o wszelkich rozporządzeniach władzy francuzkiéj, jako też nie mniéj o obrotach wojsk francuzkich, a nawet niekiedy i o zamiarach francuzkich Jenerałów.

— Wszystkie wojska w Konstantynie i Setif są w poruszeniu. Załogi w Batna i w Bordź Medżana są wzmocnione i przedsięwzięto wszelkie środki, aby przeszkodzić wkroczeniu Abd-el-Kadera do prowincyi Konstantyny.

— Odjazd Królewiczów do Algieryi ma nastąpić w przyszły Czwartek.

— Dziennik *Revue des deux Mondes* mniema, że Jenerał Paredes, zaprowadziwszy nową zmianę w Mexyku, zamierza wprowadzić rząd monarchiczny, oddając koronę jednemu z europejskich Xiążąt. Wyższe duchowieństwo i majętni właściciele gruntowi sprzyjają temu projektowi. Europa przyjęłaby go z największém zadowoleniem; bo tym tylko sposobem Mexyk mógłby się wydobyć z wewnętrznego bezrządu i z pod wpływu Ameryki północnéj. Pomienione pismo czasowe sądzi, że w takim przypadku należałoby tron Mexykański oddać któremu z Xiążąt hispańskich, jako pochodzącemu z rodzinnego szczepu, tudzież, że kwestya ta nie podlegałaby sporom zawiści dyplomatycznéj, gdyż nastręczyłaby sposobność pozbycia się jednego z licznych pretendentów do ręki Królowéj Izabelli.

Dnia 23 lutego.

Izba Parów w dniu dzisiejszym uchwaliła prawo o wzorach fabrycznych, dozwalając cudzoziemcom korzystać z wszelkich jego dobrodziejstw.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Deputowanych, P. Garnier Pagès złożył prośbę 7,000 robotników Paryzkich, przeciw prawu o xiążeczkach legitymacyjnych: następnie zajmowała się Izba dalszemi rozprawami nad projektem do prawa o opłacie od bydła.

— *Constitutionnel* przedstawia smutny stan Algieryi; wstrzymuje się jednakże od wszelkich przeciw Marszałkowi Bugeaud osobistości; inne zaś dzienniki oppozycyjne powstają przeciw niemu z największą gwałtownością.

— Nie ulega już żadnéj wątpliwości, że Abd el-Kader był obecnym w obozie, który przez Jenerała Gentil znienacka napadnięty został w nocy d. 7 b. m. Listy zabrane wraz z łupami; i opowiadanie miejscowych Arabów, nie pozostawiają w tym względzie żadnéj wątpliwości.

— Ostatnie wiadomości, nadeszłe pod datą 15-go b. m., od kolumny Marszałka Bugeaud, donoszą, iż tenże znajdował się w kalifacie Mahi-el-Dina, i gotował się do działania przeciw pokoleniu Beni-Kalfrun, którego góry rozciągają się na prawym brzegu rzeki Isser. Marszałek dążył tam śpiesznemi pochodami, i połączył się 9-go z Jenerałem Gentil. Połączonemi siłami mają oni ruszyć na Kabylów, zgromadzonych, za wpływem Abd-el-Kadera, u plemion Nesliuas i Beni-Kalfrun. Zaczepne poruszenie Marszałka ma na celu odciąć Emirowi odwrót przez ziemie podległych nam Arabów. Nakazano także uorganizowanie kolumny ruchoméj, dla zasłonienia równiny. Wojska mające ją składać, gotowe do działania, stoją już w Buffarik, pod rozkazami Jenerała Jussuf. Podpółkownik Maissiat zasłania z dwoma batalionami wszelkie wyjścia równiny, i działa wspólnie z innymi dowódzcami oddziałów, którzy są zawiadomieni o poruszeniach Emira.

— Donoszą z Tulonu, pod dniem 17-m b. m., że rozmaite oddziały wojska oczekują na przewiezienie do Algieryi. Część ich znaczną przewiezie fregata parowa. Jenerał Baraguay d'Hilliers odpłynął do Algieru. Pomieniony Jenerał obejmie dowództwo po Jenerale Bedeau, który otrzymał naczelny zarząd prowincyi Konstantyny.

— Arcybiskup z Aix, otrzymał w zamku z największą uroczystością kapelusz kardynalski.

Anglia.

Londyn, 22 lutego.

Przyjęcie reformy handlowéj P. Peel przez Izbę Niższą, jest zdaniem dziennika *Times*, tak niewątpliwém, że uważa już je za rzecz dokonaną, i zajmuje się roztrząsa-

только дѣлаетъ предположенія насчетъ оппозиціи, которую этотъ министерскій проектъ можетъ встрѣтить въ верхней палатѣ. Впрочемъ, каковы бы ни были препятствія, которыя верхняя палата думаетъ оказывать этимъ мѣрамъ, они, по мнѣнію *Times*, должны уступить твердой волѣ нижней палаты, которую считаетъ дѣйствительнымъ ареопагомъ, въ которомъ разрѣшаются всѣ политическіе вопросы государства. Почти всѣ журналы раздѣляютъ это мнѣніе. Но эта увѣренность производитъ то, что происходящія въ нижней палатѣ пренія надоѣдаютъ уже публикѣ. Въ *Morning-Chronicle* пренія эти называютъ сказкою изъ *Тысячи и одной ночи*, посредствомъ коей партія охранительной системы разсказывая каждую ночь новыя свои бредни, желаетъ продлить невѣрное свое существованіе.

— Третьяго дня происходили въ Вестминстерѣ выборы члена парламента. Кандидатъ партіи виговъ, генералъ Эвансъ, избранъ былъ большинствомъ 654 голосовъ.

— Здѣсь основалось общество съ цѣлію возстановлять и поддерживать дружественныя сношенія между разными націями на земномъ шарѣ. Къ числу членовъ этого общества принадлежатъ лица разныхъ націй. Девизъ общества: „Мы всѣ братья."

— 17-го числа, въ Ливерпулѣ былъ снова ужасный пожаръ. Огонь вспыхнулъ, утромъ, въ магазинѣ хлопчатой бумаги, принадлежащемъ Г. Гиту, и состоящемъ въ связи со многими магазинами, наполненными зерновымъ хлѣбомъ, хлопчатою бумагою и другими горючими веществами. Убытки простираются до 150,000 ф. стер.

Для довершенія несчастія, въ Ливерпулѣ обнародовано значительное банкротство торговаго дома Стокдаль, одного изъ первѣйшихъ фабрикантовъ мыла въ Англіи. Долги его, какъ утверждаютъ, простираются до 200,000 ф. стер. Это, повидимому, повлечетъ за собою разореніе нѣсколькихъ другихъ торговыхъ домовъ.

— 7-го числа, Ливерпульское торговое судно *Bincoolen* погибло въ виду Гейэльской гавани, наткнувшись на подводную мель. Судно это возвращалось изъ Перу, и имѣло грузъ, состоящій изъ гуано, хлопчатой бумаги и кожи; изъ 21 чел. экипажа спаслось всего 8 чел.

niem oppozycyi, jakiéj ten ministeryalny projekt doznać może w Izbie Wyższéj. Zresztą, jakiebądź mogą być przeszkody, które Izba Wyższa zamyśla stawić tym środkom, *Times* mniema, że muszą upaść przed stałą wolą Izby Niższéj, którą uważa jako prawdziwy areopag, gdzie się rozstrzygają wielkie kwestye polityczne kraju. Wszystkie prawie dzienniki podzielają to zdanie; atoli sama ta pewność jest powodem, że przedłużające się w Izbie Niższéj rozprawy, zaczynają już nudzić publiczność. *Morning-Chronicle* nazywa je baśnią z *Tysiąca i jednéj nocy*, w któréj stronnictwo systemu protekcyjnego przez niezmordowane conocne opowiadanie nowych bredni, pragnie przedłużyć zagrożoną swą istność.

— Onegdaj odbyły się w Westminster wybory członka Parlamentu. Wigowski kandydat, Jenerał Ewans, obrany został większością 654 głosów.

— Zawiązało się tu towarzystwo, którego celem jest zawiązać i utrzymywać dobre porozumienie pomiędzy różnemi na ziemi narodami. Członkami tego towarzystwa są osoby z różnych narodów. Godłem jego jest: „Wszyscy ludzie są braćmi"

— Dnia 17 b. m. Liverpool był znowu widownią strasznego pożaru. Ogień wybuchnął rano w składzie surowéj bawełny, należącym do P. Heath i położonym śród licznych magazynów, napełnionych zbożem, bawełną i innemi palnemi przedmiotami. Szkodę obliczają na 150,000 funt. szterlingów.

Dla dopełnienia nieszczęścia, wielkie bankructwo ogłoszone zostało w Liverpoolu, to jest domu handlowego Stockdale, jednego z piérwszych fabrykantów mydła w Anglii. Długi jego, jak zapewniają, wynoszą 200,000 f. szt. Zdaje się, że to pociągnie za sobą upadek kilku innych domów handlowych.

— Dnia 7-go zatonął Liverpoolski okręt handlowy *Bincoolen* przed samym portem pod Hayheld, wpadłszy w nocy na zasep piaskowy Taylors. Wracał on z dalekiéj podróży z Peru, wioząc guano, bawełnę i skóry. Z 21 ludzi tylko 8 uratowano.

Бельгія.

Брюссель, 14 *Февраля*.

Кабинетъ почти совершенно распущенъ. Военный министръ, г-нъ Дюпонъ, внезапно заболѣлъ. Говорятъ, что на него мѣсто будетъ назначенъ генералъ Вильмаръ, который теперь находится посланникомъ въ Гагѣ. Г. Вандевейеръ настоятельно проситъ увольненія отъ должности, которая будетъ временно поручена Г. Гуарту, статсъ-министру и губернатору Намюра. Говорятъ, что разсмотрѣніе вопроса о народномъ просвѣщеніи, будетъ отсрочено. Извѣстіе, что посланникъ при Берлинскомъ дворѣ Г. Нотомбъ, отозванъ, подтверждается.

Belgia.

Bruxella, 14 *lutego*.

Gabinet jest prawie zupełnie rozwiązany. Minister wojny Jenerał Dupont nagle zachorował. Mówią, że jego następcą będzie Jenerał Willmar, posłujący obecnie w Hadze. P. Vandeweyer prosi usilnie o uwolnienie, jego wydział ma być tymczasowie poruczony P. d Huart Gubernatorowi Namiura i Ministrowi Stanu. Kwestya w przedmiocie wychowania narodowego ma być odroczona. Potwierdza się, że Poseł przy dworze Berlińskim, P. Nothomb odwołany został.

Италія.

Римъ, 14 *Февраля*.

Съ негодованіемъ прочли мы здѣсь помѣщенное въ журналѣ *Univers* описаніе преслѣдованій мнимой игуменьи Минскаго Базиліанскаго монастыря, Мечиславской, написанное будто бы съ ея показаній *). Обнародованіе посредствомъ печати этого ложнаго акта доказываетъ только безсиліе злобы, которая, по недостатку достовѣрныхъ фактовъ, прибѣгаетъ къ ничтожной клеветѣ. Его Святѣйшество Папа, повелѣлъ произвести строгое изслѣдованіе для обнаруженія виноватаго. Кардиналъ Ламбрускини, въ оффиціальной нотѣ къ Россійскому посланнику въ Римѣ, Тайному Совѣтнику Бутеневу, протестовалъ противъ означеннаго акта, который, по словамъ его, можетъ быть дѣломъ только какого либо злоумышленнаго скопища, въ намѣреніи возмутить доброе согласіе между Императорско-Россійскимъ и Римскимъ Дворами. Протестъ сей сообщенъ всѣмъ Папскимъ нунціямъ при европейскихъ дворамъ. Папа приказалъ немедленно до-

*) Подобнаго содержанія статьи помѣщены, въ *Journal des Débats*, *la Presse*, *le Commerce*, *Gazette de France*, и въ *Ami de la Religion*.

Włochy.

Rzym, 14 *lutego*.

Z prawdziwém oburzeniem czytano tu, zamieszczony w dzienniku francuzkim *Univers*, protokół, sporządzony z tyloliecznie wzmiankowanego opisu prześladowań mniemanéj Przełożonéj zakonu Bazylianek w Mińsku, M. Mieczysławskiéj *). Ogłoszenie drukiem tego kłamliwego aktu, jest nowym dowodem téj słabéj broni, jaką potwarcza złośliwość, w braku autentycznych faktów, na nieprzyjaciela wymierza. Ojciec św. w sprawiedliwém uniesieniu, zalecił surowe śledztwo dla wykrycia i ukarania sprawcy. Kardynał Lambruschini, w urzędowéj nocie, wydanéj do Posła Cesarsko-Rossyjskiego, Tajnego Radzcy Buteniewa, protestował wyraźnie przeciw temu aktowi, który, wedle słów jego, może być tylko dziełem złośliwéj rzeszy, pragnącéj zakłócić dobre porozumienie, pomiędzy stolicą Papiezką a Dworem Cesarsko-Rossyjskim istniejące. Podobna protestacya wydaną została do wszystkich Nuncyuszów Apostolskich, przy dworach europejskich rezydujących. Ojciec św. polecił wyraźnie, aby N. Ce-

*) Podobnéj treści artykuły czytamy w *Journal des Débats*, *la Presse*, *le Commerce*, *Gazette de France* i w piśmie religijném *L'ami de la Religion*.

вести о томъ до свѣдѣнія Его Величества Государя Императора Всероссійскаго, съ изъявленіемъ соболѣзнованія Его Святѣйшества, по случаю распущенной клеветы.

Неаполь, 17 Февраля.

Здѣсь носятся слухи, что бракосочетаніе Королевы Изабеллы съ графомъ Трапани, уже окончательно рѣшено, и что всѣ препятствія къ этому браку устранены.

— Въ началѣ слѣдующаго мѣсяца, Король отправится въ Сицилію, откуда возвратится съ Ея Величествомъ Государынею Императрицею Всероссійскою. Здоровье Ея Величества постоянно поправляется. Въ Неаполь прибудутъ Августѣйшія особы къ 5 числу будущаго мѣсяца.

— Въ минувшее Воскресенье, въ Казертѣ происходили блистательные турниры, въ коихъ участвовалъ и Король. Празднество сіе будетъ возобновлено въ слѣдующій Четвертокъ.

— Третьяго дня вечеромъ, изъ стараго кратера Везувія, со стороны Неаполя, полился широкій потокъ лавы съ довольно значительною силою, при чемъ появился сильный огонь съ изверженіемъ каменей; явленіе это происходитъ при чистомъ и благопріятномъ воздухѣ, ни одно облако не закрываетъ чистой лазури неба, а первая четверть луны озаряетъ эту плѣнительную картину.

SARZA Rossyjskiego natychmiast o tém uwiadomiono, i wyrażono N. CESARZOWI spół-ubolewanie Jego Świątobliwości z powodu zaszłego nadużycia.

Neapol, 17 lutego.

Biega tutaj dosyć pewna pogłoska, że małżeństwo Królowéj hiszpańskiéj z Hrabią Trapani jest rzeczą postanowioną, i że wszelkie trudności w tym względzie usunięto.

— W początku przyszłego miesiąca, J. K. Mość uda się do Sycylii, zkąd powróci z N. CESARZOWĄ Rossyjską, odzyskującą zdrowie. Dostojne osoby przybędą do Neapolu 5-go przyszłego miesiąca.

— W zeszłą Niedzielę, w willi Caserta, odbyły się świetne turnieje, w których brał udział sam Monarcha. Turnieje te będą powtórzone w przyszły Czwartek.

— Onegdaj wieczorem, z brzegu starego krateru Wezuwiusza, od strony Neapolu, wypłynął szeroki potok lawy z dosyć znaczną siłą, przy gwałtownym wybuchu ognia i kamieni. Przytém powietrze jest czyste i łagodne, żadna chmurka nie zasępia jasnego błękitu nieba, a piérwsza kwadra xiężyca oświeca pogodnym blaskiem tę prawdziwie czarowną scenę.

Испанія.

Мадритъ, 14 Февраля.

Составъ новаго кабинета встрѣчаетъ общее одобреніе; даже журналы прогрессистовъ объявляютъ, что всякое другое министерство можетъ быть лучше распущеннаго. Напротивъ, неудовольствіе по поводу наименованія герцога Валенсіи главнокомандующимъ арміею, все болѣе и болѣе возрастаетъ, и угрожаетъ сильнымъ потрясеніемъ.

— Сегодня, въ засѣданіи сената, генералъ Серрано предложилъ слѣдующіе вопросы: 1) принимаетъ ли на себя новое министерство отвѣтственность за декретъ, назначающій Нарваэза главнокомандующимъ арміи; 2) какая власть и преимущества присвоены этому званію. По поводу отсутствія министровъ, президентъ просилъ Г. Серрано, чтобы онъ письменно представилъ свои вопросы. Генералъ Нарваэзъ хотѣлъ произнесть рѣчь, но президентъ не допустилъ, потому что не было ни какихъ преній. Вскорѣ послѣ того, засѣданіе было закрыто, и сенатъ имѣлъ тайное совѣщаніе.

— Сегодня, въ Королевскомъ дворцѣ, будетъ блистательный балъ, къ которому пригласили 600 особъ.

— Генералъ Нарваэзъ отпустилъ своихъ адъютантовъ; домъ его окруженъ не военнымъ карауломъ, а полицейскою стражею.

— Слухи, будто французскій и неаполитанскій посланники потребовали своихъ паспортовъ, также будто Инфантъ Донъ Генрикъ уѣхалъ въ Англію, не заслуживаютъ даже опроверженія.

Hiszpania.

Madryt, 14 lutego

Skład nowego gabinetu znajduje powszechne pochwały, nawet dzienniki progresistowskie są za nim, dodając wszakże, że każde ministerstwo byłoby lepsze od rozwiązanego. Przeciwnie niechęć z powodu mianowania Xięcia Walencyi Naczelnym Wodzem armii, nie zna granic, i grozi gwałtowném wstrząśnieniem.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Senatu, Jenerał Serrano uczynił następujące interpellacye: 1) Czy nowe ministerstwo przyjmuje odpowiedzialność dekretu, mianującego Narvaeza naczelnym wodzem armii; 2) jaką władzę i jakie przywileje udzielono téj nowéj godności. Ponieważ Ministrowie nie byli obecni, zatém Prezes prosił P. Serrano, aby piśmiennie przedstawił swe zapytania. Jenerał Narvaez chciał zabrać głos, lecz Prezes nie dozwolił mu mówić, z powodu, iż wcale rozpraw nie było. Wkrótce potém posiedzenie zamknięto, i Senat odbył tajemną naradę.

— Téj nocy będzie w pałacu Królewskim świetny bal, na który zaproszono 600 osób.

— Jenerał Narvaez oddalił swoich adjutantów; dom jego nie jest otoczony wojskową lecz tylko plicyjną strażą.

— Pogłoski, jakoby Posłowie francuzki i Neapolitański mieli żądać pasportów, tudzież, że Infant Don Henryk schronił się do Anglii, nie zasługują nawet na zbijanie.

Турція.

Константинополь, 4 Февраля.

Верховный Сераскиръ Хозревъ-Паша, получилъ рапортъ отъ Селима-Паши, комиссара Порты въ Сиріи, въ которомъ онъ доноситъ, что въ ливанскихъ горахъ господствуетъ совершенное спокойствіе, и что у всѣхъ горцевъ отобрано оружіе. Дѣло идетъ только о разграниченіи владѣній между двумя Каймаканами, потому что нѣкоторыя селенія не знаютъ кому они будутъ принадлежать. Всего отобрано 35,000 штукъ оружія. Съ Друзами и Христіанами поступлено въ этомъ отношеніи одинаково, безъ малѣйшаго пристрастія.

— Изъ Сиріи получены извѣстія по 7 с. м. Въ Ливанѣ продолжается спокойствіе; всѣ жители, кромѣ Неплузцевъ, уже обезоружены. Сераскиръ Намикъ-Паша и Шекибъ Эффенди, намѣрены въ скоромъ времени ѣхать обратно въ Константинополь. Послѣдній изъ нихъ роздалъ награжденія Маронитамъ и возвратилъ къ должности прежняго Каймакана Друзовъ, Эмира Ахмета Реслана. Въ числѣ разныхъ измѣненій въ порядкѣ управленія и судопроизводства въ Ливанѣ, введено Портою и то, что Марониты могутъ быть свидѣтелями по дѣламъ Друзовъ.

Turcya.

Konstantynopol, 4 lutego.

Wielki Seraskier, Chozrew-Basza, otrzymał raport od Selima-Baszy, komissarza Porty w Syryi, że w Libanach panuje najzupełniejsza spokojność, i że wszyscy Górale już rozbrojeni zostali; idzie tylko o rozgraniczenie między dwóma Kajmakanami, bo niektóre wioski nie wiedzą, do kogo należéć mają. Ogółem oddano 35,000 sztuk broni. Druzowie i Chrześcianie zostali jednakowo rozbrojeni; nie zaszła w tém żadna stronność.

— Ostatnie wiadomości z Syryi dochodzą, do 7 b. m. Na Libanie panowała spokojność, a Górale, wyjąwszy Napluzyjczyków, zupełnie rozbrojeni zostali. Seraskier Namik-Basza i Szekib-Efendi wkrótce powrócą do Stambułu. Szekib zajęty był rozdziałem wynagrodzenia, przysłanego dla Maronitów, oraz przywróceniem złożonego poprzednio z urzędu Kajmakana Druzów, Emira Achmed Reslan. Pomiędzy zmianami zaprowadzonemi w administracyi i sądownictwie Libanu przez Portę, mieści się i to, że odtąd Maronici, w processach, jako świadkowie przeciw Druzom przypuszczeni będą.

— Одинъ изъ коммисаровъ Порты въ Сиріи, Селимъ-Паша, возвратился уже въ здѣшнюю столицу; онъ представилъ Портѣ рапортъ о злоупотребленіяхъ турецкихъ войскъ въ Ливанѣ.

— Султанъ издалъ постановленіе, чтобы отнынѣ всякое прошеніе, поступившее въ присутственное мѣсто, удовлетворено было въ продолженіе двухъ дней, за исключеніемъ только дѣлъ меньшей важности, или требующихъ соображенія и разсмотрѣнія протоколовъ и т. п. Чиновникъ, обвиненный въ замедленіи дѣла, подвергнутъ будетъ строгой отвѣтственности.

— По единогласнымъ донесеніямъ, въ Енишерской области, а равно въ смежныхъ съ нею областяхъ Сиврчгисарской, Эски Шехирской и Сеиды-Газской, въ малой Азіи случилось рѣдкое и удивительное явленіе. Въ то время, когда былъ ощутителемъ недостатокъ въ продовольствіи, тамъ выпала манна съ неба. Издаваемая въ столицѣ газета: *le Courrier de Constantinople*, отъ 23-го с. м. заключаетъ по этому случаю слѣдующую статью: „Въ письмахъ изъ Енишеръ сообщаютъ, что тамъ, въ продолженіе нѣсколькихъ дней, по временамъ, падала съ неба манна и доставляла жителямъ пищу. Она падаетъ, какъ сказано въ вышеупомянутыхъ письмахъ, кусками величиною въ обыкновенный орехъ и въ значительномъ количествѣ. Манна продается тамъ по 12 піастровъ за кило, а за нѣсколько предъ симъ мѣсяцевъ почти по такой же цѣнѣ продавали тамъ зерновый хлѣбъ. Жители растираютъ ее и пекутъ хлѣбъ, который имѣетъ весьма хорошій вкусъ, не уступающій обыкновенному нашему хлѣбу.“ Въ *Journal de Constantinople* напечатано слѣдующее, отъ 26 го Января: „То же самое явленіе, которое весною 1841 года было замѣчено въ Ванѣ, случилось нынѣ въ Енишерской области, при такихъ же обстоятельствахъ. Изъ разныхъ писемъ, полученныхъ отъ лицъ, живущихъ въ тамошнихъ окрестностяхъ, и заслуживающихъ вѣроятія, видно, что при чувствительномъ недостаткѣ продовольствія, выпало съ неба необыкновенное количество сѣровато-блестящаго состава величиною въ большую градину, который имѣетъ нѣкоторое сходство съ манною и довольно пріятный вкусъ. Составъ этотъ выпалъ въ такомъ огромномъ количествѣ, что покрылъ землю на 3 или 4 дюйма толщиною, и доставилъ продовольствія для жителей на нѣсколько дней. Полученная изъ него мука, чрезвычайно бѣла, даетъ однакоже не вкусный, хотя и хорошій на видъ хлѣбъ. Остается желать, чтобы, для устраненія всякаго сомнѣнія, енишерскія власти прислали знатокамъ дѣла нѣсколько образцовъ этой манны.“

— Проектъ постройки желѣзныхъ дорогъ въ Турціи, нашелъ многихъ противниковъ въ государственномъ совѣтѣ. И потому тамъ намѣрены заняться прежде устройствомъ обыкновенныхъ трактовъ, а между тѣмъ выписать способныхъ инженеровъ изъ Австріи, чтобы они дали свое мнѣніе о желѣзныхъ дорогахъ въ Турціи. Если устройство трактовъ пойдетъ съ такимъ же успѣхомъ какъ и разведеніе лѣсовъ, то мы никогда не будемъ имѣть хорошихъ дорогъ. Уже три года какъ у насъ находятся трое австрійскихъ лѣсоводцевъ, а между тѣмъ ни одного кустика до сихъ поръ не выросло. Турки все еще совѣщаются по предмету предложенныхъ смѣтъ на разведеніе лѣсовъ.

Тунисъ.

4 Февраля.

Здѣсь произошло событіе, которое будетъ памятно въ исторіи человѣчества. Бей обнародовалъ указъ, освобождающій всѣхъ невольниковъ въ его государствѣ, и постановилъ, что никто изъ прибывающихъ въ Тунисъ, не можетъ быть принуждаемъ къ службѣ. Поступокъ сей ставитъ Ахмедбея наравнѣ съ знаменитыми владѣтелями.

— Jeden z Komissarzy Porty w Syryi, Selim-Basza, powrócił już do tutejszéj stolicy; złożył on Porcie raport o bezprawiach wojska tureckiego w Libanie.

— Sułtan wydał rozporządzenie, aby odtąd każda prozba do władz podana, w przeciągu dwóch dni była koniecznie załatwioną, wyjąwszy jeżeli interess jest mniej ważny lub wymaga narady i przeglądania protokułów i t. p. Urzędnik, któryby się dopuścił zwłoki w jakim interessie, do surowéj odpowiedzialności pociągniętym zostanie.

— Podług zgadzających się doniesień, wydarzyło się w obwodzie Jeniszer równie jak i w przyległych obwodach Sywryhissar, Eski Szechir i Seidy Gazy, w Azyi Mniejszéj, bardzo rzadkie i nader dziwne zjawisko. W chwili, kiedy panował wielki niedostatek żywności, spadła tamże manna z nieba. Wychodzący w stolicy dziennik: *le Courrier de Constantinople* z d. 24 b. m., zawiera w téj mierze następujący artykuł: „W listach z Jeniszer donoszą, że tam przez kilka dni od czasu do czasu padała manna z nieba i służyła mieszkańcom za pożywienie. Pada ona, tak się wyrażano w pomienionych listach, sztukami wielkości laskowego orzecha i w znacznéj ilości. Przedają ją w kraju po 12 piastrów za kilo, a przed kilku miesiącami płacono niemal takąż samą cenę za zboże. Mieszkańcy rozcierają ją na mąkę i pieką z niéj chleb, który naszemu zwyczajnemu chlebowi w niczem nie ustępuje.“ *Journal de Constantinople*, z d. 26 b. m., zawiera następujący artykuł: „Toż samo zjawisko, które pod wiosnę r. 1841 w Wan spostrzeżono, powtórzyło się właśnie teraz w obwodzie Jeniszer, z takiemiż samemi i również nadzwyczajnemi okolicznościami. Z różnych listów, pisanych przez osoby, które w téj okolicy mieszkają i godne są wszelkiéj wiary, okazuje się, że po dotkliwym niedostatku żywności, spadła z nieba nadzwyczajna ilość siwawo połyskującéj substancyi wielkości dużego gradu, która ma niejakie podobieństwo z manną, i dość przyjemny smak. Substancya ta spadła w takiéj mnogości, że zasypała ziemię na 3 lub 4 cale wysoko, i wystarczyła przez kilka dni na pożywienie mieszkańców. Otrzymana z niéj mąka jest nadzwyczaj biała, daje wszelako niesmaczny choć bardzo piękny chleb. Życzyćby należało dla uchylenia wszelkiéj wątpliwości, aby miejscowe władze w Jeniszer przysłały znawcom rzeczy kilka sztuk téj manny, dla rozpoznania.“

— Projekt budowy kolei żelaznych w Turcyi znalazł wielu przeciwników w Radzie Stanu. Dla tego chcą się zająć pierwéj budową zwyczajnych gościńców, a tymczasem sprowadzić zdatnych inżynierów z Austryi, aby dali zdanie swoje o kolejach żelaznych w Turcyi. Jeżeli z budową gościńców tak pójdzie jak z zakładaniem lasów, to wiecznie żadnych gościńców mieć nie będziemy. Już od 3 lat znajduje się tu trzech austryackich urzędników leśnych, a przecie jeszcze ani jeden krzaczek z ziemi nie wyrosł. Turcy naradzają się jeszcze ciągle nad przełożonemi kosztorysami na założenie lasów.

Tunis.

Dnia, 4 lutego.

Zaszedł tu wypadek który będzie pamiętny w dziejach ludzkości. Bej wydał edykt oswobodzający wszystkich niewolników w swém państwie, oraz ogłosił, iż każdy niewolnik, który stąpi na ziemię Tunetańską, jest wolny, i w żaden sposób nie może być skłoniony do służebnictwa. Czyn ten stawia Ahmed-Beja na równi z najznakomitszymi władzcami.

ВИЛЬНА. въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 5-го Марта 1846 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ*.